

OPENBARING

20

Het duizendjarig rijk als beeld van
de gemeentetijd

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/openbaring/20

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het omstreden duizendjarig rijk	4 min	4
2	Lezing van Openbaring 20	3 min	6
3	De chronologie van Openbaring	3 min	8
4	De opbouw van het visioen	3 min	10
5	Regeren de martelaren vanuit de hemel?	2 min	11
6	Opstanding en oordeel na de duizend jaar	2 min	13
7	Het sterkste premillennialistische argument	3 min	14
8	Vuur uit de hemel bij Christus' komst	3 min	15
9	De komst van de nieuwe hemel en aarde	4 min	17
10	Eén opstanding voor alle doden	3 min	18
11	Opstanding en oordeel op de laatste dag	3 min	20
12	De schapen en bokken voor de troon	2 min	22
13	De schepping bevrijd bij de opstanding	2 min	23
14	De wederkomst volgt op de duizend jaar	3 min	24

15	Het symbolisch binden van satan	3 min	26
16	Duizend jaar als symbolische tijdsduur	3 min	27
17	De gebonden sterke man	3 min	29
18	Satans macht over de volken gebroken	4 min	31
19	Christus ontwapende de duivel	3 min	33
20	De martelaren leven en regeren	3 min	35
21	Leefden zij of kwamen zij tot leven?	3 min	36
22	Voortleven en regeren met Christus	2 min	38
23	De betekenis van de eerste opstanding	3 min	39
24	Geestelijke en lichamelijke opstanding	4 min	41
25	Satans korte tijd van vrijheid	2 min	43
26	De wereldwijde belegering van de gemeente	2 min	44
27	De duur van de laatste verdrukking	3 min	45
28	Is satan al losgelaten?	5 min	46
	Om verder te lezen		49

1

Het omstreden duizendjarig rijk

Op dit punt gaan we verder met Openbaring hoofdstuk 20, dat volgens sommige geleerden het meest omstreden hoofdstuk in de Bijbel is. Misschien heb je over dit hoofdstuk niet zoveel controverse gehoord als over sommige andere dingen. Maar het wordt zo genoemd omdat alle theologische stelsels van elkaar verschillen op grond van hun uitleg van het duizendjarig rijk. Met het duizendjarig rijk bedoelen we een regering van duizend jaar. Er is maar één plaats in de Bijbel die een regering van duizend jaar noemt, en dat is Openbaring 20.

Je zou dus kunnen zeggen: „Waarom is het onderwerp van één enkel hoofdstuk dan de kwestie waarover alle theologische stelsels verdeeld zijn?” Het antwoord is dat er weliswaar maar één hoofdstuk is dat een regering van duizend jaar noemt, maar dat er veel passages in de Bijbel zijn die over de regering van Christus spreken zonder duizend jaar te noemen. De passages in het Oude Testament over de Messias beschrijven beslist een koninkrijk van de Messias en Zijn regering. En dat is in wezen de uiteindelijke vervulling van Gods beloften, het uiteindelijke doel van God in de geschiedenis. Er is dus maar één hoofdstuk dat in verband met deze regering over duizend jaar spreekt. Maar de regering van de Messias — met andere woorden, het Koninkrijk van God — is het voornaamste onderwerp van de hele Bijbel, en in het bijzonder van het onderwijs van Christus in het Nieuwe Testament.

Wat we van deze hier beschreven regering van Christus denken, is in feite van invloed op alles wat we denken over de vervulling van Gods doeleinden in de wereld. We zullen in dit hoofdstuk over een periode van duizend jaar lezen. De duizend jaar worden in dit ene hoofdstuk zes keer genoemd. De theologische opvattingen lopen uiteen over de vraag of die duizend jaar een letterlijke periode van duizend jaar zijn, die na de wederkomst van Christus zal plaatsvinden. Dit wordt de premillennialistische opvatting genoemd, omdat die stelt dat Christus vóór het duizendjarig rijk zal komen. Dat is de premillennialistische visie op de wederkomst van Christus.

Er bestaat ook een opvatting dat er vóór de terugkeer van Jezus een letterlijke, of bijna letterlijke, regering van duizend jaar zal zijn. Dat is de leer van het postmillennialisme. Volgens deze postmillennialistische visie zal Christus na de duizend jaar terugkomen. Hun opvatting is dat het Evangelie in de eindtijd, op een bepaald moment in de toekomst, zo doeltreffend gepredikt zal worden dat in wezen de hele wereld bekeerd of gekerstend zal zijn. Er zullen daarom duizend jaar zijn — ze zeggen niet altijd dat het om een letterlijke periode van duizend jaar gaat — maar er zal een lange periode zijn waarin de wereld blijft bestaan en de wereldgeschiedenis doorgaat. Maar dat gebeurt dan in een nieuw tijdperk, waarin Christus door alle mensen als Koning wordt erkend, waarin elke knie zich buigt en elke tong belijdt dat Christus Heere is, terwijl de wereld doorgaat. De regering van duizend jaar is dus iets wat binnen de geschiedenis plaatsvindt en in wezen gebeurt voordat Jezus terugkomt.

De amillennialistische opvatting stelt dat de regering van duizend jaar in wezen samenvalt met het tijdperk van de gemeente. Met andere woorden, de gemeentetijd, vanaf de eerste komst van Christus tot de wederkomst van Christus, is wat hier symbolisch de duizend jaar wordt genoemd.

Het is voor onze luisteraars geen geheim dat ik de amillennialistische positie aanhang, hoewel ik in feite premillennialistisch ben opgevoed en dat jarenlang heb onderwezen. Inmiddels sta ik ook niet afwijzend tegenover de postmillennialistische opvatting. Dat wil zeggen: ik houd van de visie van het postmillennialisme, het idee dat Christus door middel van het Evangelie alle volken overwint en op die manier over de wereld regeert. Maar zo begrijp ik dit hoofdstuk eenvoudigweg niet. Daarom vat ik de kwestie van het duizendjarig rijk niet op een postmillennialistische of premillennialistische manier op. Ik ben de amillennialistische opvatting gaan aanhangen, en die opvatting zal ik met jullie delen.

2

Lezing van Openbaring 20

Om dat te doen, moeten we het hele hoofdstuk in één oogopslag bekijken. Laten we daarom de vijftien verzen zonder commentaar doorlezen. Daarna zal ik ze doornemen

en analyseren, nadat we eerst het grote geheel hebben gezien. Er staat:

En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en bond hem voor duizend jaar, en wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen zouden zijn. En daarna moet hij een korte tijd worden losgelaten. En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten. En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. En hun aantal is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen.

OPENBARING 20:1-9

En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

OPENBARING 20:10

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.

OPENBARING 20:11-15

3

De chronologie van Openbaring

Natuurlijk is een van de belangrijkste discussies over dit hoofdstuk de chronologie ervan. Wanneer vindt dit plaats? Op het eerste gezicht is de premillennialist meteen in het voordeel, omdat de premillennialist gelooft dat Jezus terugkomt vóór de duizendjarige heerschappij. In Openbaring 19 zagen we iets wat heel sterk op de komst van Christus leek. We zagen een grote slachting onder de goddelozen. We zagen aan

het einde van hoofdstuk 19 dat het beest en de valse profeet gevangengenomen en in de poel van vuur geworpen werden. Ik zou zeggen dat het beste bewijsmateriaal erop wijst dat het einde van hoofdstuk 19 inderdaad de wederkomst van Christus beschrijft.

Wanneer je dan bij hoofdstuk 20 komt, zou je instinct misschien zeggen dat deze dingen na de wederkomst van Christus zullen gebeuren. Daarom worden de duizend jaar geplaatst waar de premillennialisten ze plaatsen: nadat Jezus is teruggekomen.

Maar het is enigszins riskant om dat aan te nemen, om de eenvoudige reden dat we in het boek Openbaring al een onderbreking van de chronologie hebben gezien. Dat wil zeggen: soms vertelt het boek Openbaring het verhaal en gaat het daarna terug om het opnieuw te vertellen. Het vertelt het verhaal helemaal tot het einde en begint dan opnieuw.

We zagen dit bijvoorbeeld in hoofdstuk 11, waar de zevende bazuin klonk. Even duidelijk als vrijwel elke andere passage in de Bijbel leek dit beslist op de wederkomst van Christus, en zo vat ik het ook op. Ik vat hoofdstuk 11 en de zevende bazuin, vers 15 tot en met 19, op als handelend over de wederkomst van Christus aan het einde van de wereld. Maar meteen daarna begint het volgende hoofdstuk, hoofdstuk 12, opnieuw met de geboorte van Jezus:

En zij baarde een Zoon, een mannelijk Kind, dat alle heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf. En haar Kind werd weggerukt naar God en naar Zijn troon.

OPENBARING 12:5

We hebben dus het einde van het verhaal in hoofdstuk 11 en het begin ervan in hoofdstuk 12.

Zo zagen we ook in hoofdstuk 14, vers 8, dat werd aangekondigd dat Babylon gevallen was. In hoofdstuk 16, vers 19, stond:

En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden van de heidenvolken stortten in. En het grote Babylon kwam bij God in gedachtenis, en Hij gaf haar de drinkbeker met de wijn van Zijn grimmige toorn.

OPENBARING 16:19

We hebben dus in feite het einde van Babylon in hoofdstuk 16 gezien. Maar in hoofdstuk 17 wordt Babylon opnieuw opgevoerd, springlevend, en het lijkt behandeld te worden alsof dit de eerste keer is dat we ooit van Babylon hebben gehoord. Ze wordt gezien als een hoer die op een beest rijdt, en we zien de vernietiging van Babylon opnieuw uiteengezet.

Keer op keer bereikt het verhaal in Openbaring een soort einde, waarna het weer bij het begin wordt hervat en hetzelfde verhaal opnieuw wordt verteld. Omdat dit zo is, kunnen we de mogelijkheid niet uitsluiten dat hoofdstuk 19 inderdaad de wederkomst van Christus beschrijft, zonder dat dit betekent dat hoofdstuk 20 het verhaal voorbij dat punt moet voortzetten. Hoofdstuk 20 kan teruggaan naar het begin en opnieuw beginnen. Dat is op zijn minst een mogelijkheid, en ik geloof dat het bewijsmateriaal voor die mogelijkheid pleit.

4

De opbouw van het visioen

Om te bepalen of de zogenoemde duizendjarige heerschappij bij de wederkomst van Christus begint of bij de eerste komst van Christus, zullen we moeten kijken naar de aanwijzingen die ons in de passage zelf worden gegeven. Laten we kijken naar wat niet omstreden is. Laten we het hoofdstuk analyseren op een manier die niemand zal betwisten, omdat het alleen om waarneming gaat, niet om interpretatie.

In de eerste drie verzen van Openbaring 20 zien we een engel die de draak met een ketting bindt en hem in een put werpt. Ons wordt verteld dat dit duizend jaar zal duren. Ons wordt verteld dat hij gebonden wordt, zodat hij de volken niet meer zou misleiden. Maar wanneer de duizend jaar voorbij zijn, wordt ons van tevoren verteld dat de draak voor korte tijd zal worden losgelaten. De handeling in de eerste drie verzen is eenvoudigweg het binden van de draak, van wie we weten dat hij satan is.

Dus in de eerste drie verzen wordt satan gebonden. Daarna hebben we drie verzen die de periode beschrijven waarin hij gebonden is. Die periode wordt op verschillende manieren beschreven. Johannes ziet de zielen van degenen die onthoofd zijn en met Christus regeren. Er wordt ons verteld dat dit de eerste opstanding is en dat zij duizend jaar met Christus regeren. Dit zijn ongetwijfeld de duizend jaar waarin satan gebonden is. In de verzen 1 tot en met 3 hebben we dus de binding van satan voor duizend jaar. Daarna hebben we in de verzen 4 tot en met 6 een beschrijving van wat er gebeurt binnen de duizend jaar waarin hij gebonden is. Dat zijn nog eens drie verzen. Vervolgens hebben we in de drie daaropvolgende verzen, 7 tot en met 9, gebeurtenissen die plaatsvinden tijdens wat een korte tijd wordt genoemd. Aan het einde van de duizend jaar wordt satan voor een korte tijd losgelaten. Wat hij in die tijd doet, staat opgetekend in de verzen 7, 8 en 9, in elk geval tot aan het begin van vers 9. Maar de verzen 9 tot en met 15 beschrijven vervolgens gebeurtenissen die daarna plaatsvinden. Dit is op zichzelf een chronologisch verslag. We hebben de binding, de periode waarin die binding van kracht is, het einde van de binding wanneer hij wordt losgelaten, en daarna het oordeel over hem, dat vermoedelijk als allerlaatste plaatsvindt. De verzen 9 tot en met 15 lijken dus gebeurtenissen te beschrijven die na deze opeenvolging plaatsvinden, na de duizend jaar en na de korte tijd.

5

Regeren de martelaren vanuit de hemel?

Ik wil graag aan het einde van dit verhaal beginnen en dan terugwerken, want wat er aan het einde van dit alles gebeurt, is de wederkomst van Christus. Als ik dat zou kunnen aantonen, zou dat aantonen dat Christus niet aan het begin van de duizend

jaar kwam, maar juist aan het einde. Dan zouden we de duizend jaar moeten vereenzelvigen met iets wat aan de wederkomst van Christus voorafgaat. We zouden dan óf amillennialistisch óf postmillennialistisch zijn.

Laten we eerst de vraag behandelen of de premillennialistische opvatting houdbaar is. De premillennialistische opvatting is dat Jezus aan het begin van deze periode terugkwam, dat deze duizend jaar bij de wederkomst begonnen. Ik wil erop wijzen dat er in het hele hoofdstuk nergens staat dat Jezus op aarde is. Als Hij was teruggekomen, zouden we verwachten Hem daar aan te treffen. In dit hoofdstuk staat geen enkele verwijzing naar Hem als zijnde op aarde.

In feite zijn de mensen die met Hem regeren kennelijk met Hem in de hemel, want Johannes ziet hen niet in opgestane lichamen. Dat zou wel het geval zijn als Jezus was teruggekomen. Wanneer Jezus terugkomt, zullen wij met lichamen worden opgewekt. In plaats daarvan ziet Johannes de zielen van degenen die als martelaar gestorven zijn, terwijl zij met Christus regeren. Hij zegt niet of zij in de hemel of op aarde zijn, maar dat is gemakkelijk genoeg af te leiden. Wanneer en waar zou je ooit de zielen van mensen zonder lichaam zien? Dat kan alleen nadat zij gestorven zijn en voordat zij worden opgewekt. De enige periode waarin je ooit zou kunnen zeggen dat iemands ziel van zijn lichaam gescheiden is, is nadat hij bij zijn dood zijn lichaam heeft verlaten en voordat hij bij de opstanding naar zijn lichaam terugkeert.

Deze zielen van de martelaren die regeren, bevinden zich dus vóór de opstanding. Daarom is dit vóór de wederkomst van Christus. Wanneer Christus komt, zal Hij de doden opwekken. Dezen zijn niet opgewekt. Zij zijn in de hemel en regeren met Christus. Vermoedelijk is Jezus ook met hen in de hemel, want daar zijn zij met Hem en regeren zij. Dit alleen zou misschien genoeg zijn om de kwestie te beslissen. Maar er moet beslist meer over gezegd worden vanwege de sterke weerstand tegen dit standpunt die nu onder premillennialisten bestaat.

6

Opstanding en oordeel na de duizend jaar

Laten we eerst naar de verzen 9 tot en met 15 kijken. Welke elementen vinden we daar? Eerst daalt er vuur uit de hemel neer en verslaat en vernietigt het de duivel en zijn legers, die zich rondom de geliefde stad gelegerd hebben. Er daalt vuur uit de hemel neer en het vernietigt hen. De draak, de duivel, wordt daarna samen met het beest en de valse profeet in de poel van vuur geworpen.

Daarna lezen we dat er een opstanding van de doden plaatsvindt. Allen die in de graven zijn en allen die in de zee zijn, die gestorven zijn en daar begraven werden, komen tevoorschijn en verschijnen voor een algemeen oordeel. Als gevolg van het oordeel worden sommigen kennelijk behouden en worden sommigen duidelijk in de poel van vuur geworpen. Er wordt op dit punt niet vermeld dat er iemand behouden wordt. Daarom zouden sommigen zeggen dat dit geen opstanding is waaraan de rechtvaardigen deelhebben.

Volgens de premillennialistische opvatting zullen de rechtvaardigen worden opgewekt wanneer Jezus terugkomt, maar zullen de goddelozen pas na het duizendjarig rijk worden opgewekt. Waarom zouden zij dat zeggen? We zien heel duidelijk dat er in het verhaal na het duizendjarig rijk een opstanding plaatsvindt. Er worden niet specifiek rechtvaardige mensen genoemd, maar er wordt wel vermeld dat mensen in de poel van vuur worden geworpen. De premillennialist heeft dus de ruimte om te zeggen dat dit een opstanding is die alleen de goddelozen betreft en niet de rechtvaardigen. De rechtvaardigen worden immers eerder, in de verzen 5 en 6, genoemd als mensen die deelhebben aan de eerste opstanding.

De premillennialist kan dus twee opstandingen zien: de opstanding van de rechtvaardigen bij de komst van Christus en de opstanding van de goddelozen na het duizendjarig rijk. Deze twee opstandingen — die van de rechtvaardigen aan het begin van het duizendjarig rijk en die van de onrechtvaardigen aan het einde van het duizendjarig rijk — zijn duidelijk door minstens duizend jaar van elkaar gescheiden. Dit is de premillennialistische opvatting.

7

Het sterkste premillennialistische argument

De verwijzing naar de eerste opstanding in vers 5 en 6 helpt de premillennialist enorm, omdat dit betekent dat we twee opstandingen hebben die duizend jaar van elkaar gescheiden zijn. De eerste moet beslist, als dat de opstanding van de rechtvaardigen is, bij de wederkomst van Christus plaatsvinden. We hebben de wederkomst van Christus dus vóór het duizendjarig rijk, als aanloop naar het duizendjarig rijk. Deze mensen in het duizendjarig rijk hebben deel aan de eerste opstanding, en vervolgens worden anderen na duizend jaar opgewekt. Dit is een zeer sterk argument voor het premillennialisme. Naar mijn mening is het niet sterk genoeg, maar ik wil dat je je ervan bewust bent. We zullen dit argument behandelen, maar voor nu is het voldoende te zeggen dat we aan het einde van de duizend jaar een aantal dingen zien. Allereerst komt er vuur uit de hemel dat de goddelozen vernietigt. Ten tweede, en dit heb ik zojuist niet genoemd, wordt er in vers 11 een grote witte troon neergezet, en de hemel en de aarde vluchten weg voor het aangezicht van Degene Die op de troon zit. Deze Persoon is Christus.

Trouwens, als de heerlijkheid van Christus op dit moment zo groot is dat de hemel en de aarde Zijn heerlijkheid niet kunnen verdragen wanneer Hij op de troon zit, roept dat de vraag op: waarom was Zijn heerlijkheid duizend jaar eerder, toen Hij verscheen, niet zo groot? Als Jezus aan het begin van de duizend jaar terugkwam, zo verheerlijkt dat:

En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst;

2 THESSALONICENZEN 2:8

zoals in 2 Thessalonicenzen 2 staat, waarom vluchtten de hemel en de aarde toen niet weg? Waarom konden de hemel en de aarde de heerlijkheid van Jezus bij Zijn wederkomst verdragen en nog duizend jaar blijven bestaan, maar wordt Zijn

heerlijkheid daarna op de een of andere manier zo versterkt dat de hemel en de aarde de aanblik van Zijn heerlijkheid niet kunnen verdragen? Ik denk dat dit een probleem is voor premillennialisten.

Maar het punt is dat de hemel en de aarde in vers 11 wegvluchten. Wanneer je bij hoofdstuk 21 komt, zegt hij natuurlijk:

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

OPENBARING 21:1

Dus wat hebben we? We hebben het vuur uit de hemel. We hebben het einde van de hemel en de aarde. We hebben de opstanding. En we hebben het oordeel. Dat zijn de elementen die we in vers 9 tot en met 15 aantreffen. Ze vinden allemaal plaats aan het einde van deze periode, die de duizend jaar en de korte tijd omvat.

8

Vuur uit de hemel bij Christus' komst

Ik wil betogen dat we afdoende kunnen aantonen dat al deze vier dingen — het vuur uit de hemel, het einde van de hemel en de aarde, de opstanding en het oordeel — allemaal bij de wederkomst van Christus plaatsvinden. Als dit juist is, dan hebben we de wederkomst van Christus chronologisch aan het einde van dit hoofdstuk geplaatst, en niet aan het begin. Kan dat worden aangetoond?

Hoe zit het met dit vuur uit de hemel in 2 Thessalonicenzen, hoofdstuk 1? Trouwens, we moeten boeken zoals de evangeliën en de brieven, die niet in apocalyptische beeldspraak geschreven zijn, gebruiken om er onze leerstellingen aan te ontlelen. Vervolgens zullen we die leerstellingen herkennen wanneer ze in de symbolische visioenen van Openbaring opnieuw worden verteld. We gebruiken Openbaring niet om de rest van de Bijbel uit te leggen. Je neemt niet iets wat onduidelijk is om wat je daaruit haalt vervolgens op te leggen aan passages die in een letterlijker vorm

geschreven zijn. Je volgt de letterlijke bewoordingen om je leerstelling vast te stellen, en vervolgens herken je die leerstelling in de symboliek van een veel onduidelijkere passage. Zo moet je hermeneutiek bedrijven.

Thessalonicenzen is niet als apocalyptische literatuur geschreven. Het is gewoon een brief die Paulus aan mensen schrijft en waarin hij de toekomst beschrijft. In 2 Thessalonicenzen, hoofdstuk 1, vers 6, zegt hij:

Het is immers rechtvaardig van God verdrukking te vergelden aan hen die u verdrukken,

2 THESSALONICENZEN 1:6

Er wordt ons dus verteld dat Jezus, wanneer Hij terugkomt, in vlammen vuur zal komen en wraak zal nemen op de goddelozen. Dat is het beeld dat we in Openbaring 20, vers 9, zien. De goddelozen hebben zich rondom de heiligen gelegd, en vlammen vuur komt uit de hemel en verteert hen, precies zoals Paulus dat met de wederkomst van Christus in verband bracht.

Trouwens, als Jezus inderdaad aan het begin van het duizendjarig rijk was gekomen, zou Hij gekomen zijn zoals Paulus beschreef. Hij zou degenen hebben vernietigd die goddeloos zijn en het evangelie niet gehoorzamen. Dat betekent dat zij duizend jaar eerder uit de weg geruimd zouden zijn dan het moment waarop we in Openbaring 20, vers 9, lezen dat dit gebeurt. De goddelozen zouden bij de komst van Christus vernietigd zijn, zoals Paulus zei. Maar zie je, in Openbaring 20, vers 9, lezen we over de komst van Christus.

9

De komst van de nieuwe hemel en aarde

Dit kan met nog meer bewijzen worden aangetoond. In 2 Petrus, hoofdstuk 3, vers 10, zegt Petrus:

Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden.

2 PETRUS 3:10

Ik vat dit op als de wederkomst van Christus. Ik ken geen betere theorieën. Ik weet wel van hyperpreteristen die geloven dat dit over de verwoesting van Jeruzalem gaat. Wanneer we bij Openbaring 21 en 22 komen, zullen we de sterke en zwakke kanten van die theorie bespreken.

Het volstaat om op dit punt te zeggen dat de meeste christenen, onder wie ikzelf, geloven dat de dag van de Heere die komt als een dief in de nacht, de wederkomst aan het einde van de wereld is. Die dag wordt beslist beschreven als het einde van de wereld. Er staat:

Waarin — dat wil zeggen, op de dag dat Jezus komt — de hemel met veel lawaai zal verdwijnen en de elementen door de verzengende hitte zullen smelten. Zowel de aarde als alles wat daarop is gedaan, zal verbranden. Als dit allemaal vergaat, wat voor mensen moeten jullie dan zijn? Leef heilig en toegewijd aan God, terwijl jullie uitzien naar de dag van God en proberen die sneller te laten komen. Door die dag zal de hemel in vlammen opgaan en vergaan, en zullen de elementen door de verzengende hitte smelten. Maar zoals Hij heeft beloofd, zien wij uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Kijk nu eens naar de eschatologie van Petrus hier. Hij zegt dat de Heere zal komen. De dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Wat gaat er gebeuren? De hemelen en de aarde zullen ontbonden worden. Dat is

toch wat er in Openbaring 20:11 gebeurt? De hemel en de aarde vluchten weg voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit. En wat zegt Petrus vervolgens in vers 13? Wij verwachten nieuwe hemelen en een nieuwe aarde.

Opmerkelijk genoeg verwachtte hij geen duizendjarige regering van Christus. Blijkbaar wist hij daar niets van. Hij verwijst helemaal niet naar zoiets. Hij zegt dat wanneer Jezus komt, wij een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen krijgen. Dat is wat er in Openbaring 21:1 gebeurt. Dat wil zeggen: aan het einde van Openbaring 20 en aan het begin van hoofdstuk 21 verdwijnen de hemel en de aarde zoals ze nu zijn, en worden ze vervangen door nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Dat is wat Petrus denkt dat er zal gebeuren wanneer Jezus terugkomt.

Als hij nu een premillennialist was, zou hij zeggen: 'Wij verwachten een duizendjarige regering van Christus wanneer Hij terugkeert.' Petrus wist niets van zo'n leer. Die was tijdens zijn leven nog niet in de gemeente geïntroduceerd. Hij dacht: 'Wij verwachten wat na de duizend jaar van Openbaring 20 komt. Wij verwachten nieuwe hemelen en een nieuwe aarde.' Dat is wat wij verwachten, omdat wij verwachten dat de huidige hemelen en aarde bij de komst van Jezus ontbonden zullen worden.

We hebben dus bij Paulus in 2 Thessalonicenzen 1:8 gezien dat vuur uit de hemel Jezus bij Zijn komst vergezelt. In Openbaring 20:9 zien we vuur uit de hemel. Bij Petrus in 2 Petrus 3 zien we dat de vernietiging van de hemelen en de aarde, en hun vervanging door nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, bij de wederkomst van Christus wordt verwacht. Dat vinden we in Openbaring 20:11.

10

Eén opstanding voor alle doden

Maar hoe zit het met de opstanding en het oordeel? De premillennialist gelooft dat de opstanding die we aan het einde van hoofdstuk 20 aantreffen, alleen de opstanding van de verlorenen is. De rechtvaardigen zijn daar niet bij, omdat zij eerder zijn opgewekt, duizend jaar daarvoor. Maar is dat werkelijk waar?

Dezelfde schrijver die het Evangelie van Johannes schreef, schreef ook het boek Openbaring. En we mogen aannemen dat zijn theologie in beide geschriften dezelfde is gebleven. In Johannes 5:28 wordt Jezus als volgt aangehaald:

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,

JOHANNES 5:28

Jezus heeft het duidelijk over de opstanding, want Hij spreekt over mensen die in hun graven liggen en eruit komen. Dit is niet figuurlijk. Dit zijn lichamen in het graf. Dit is geen geestelijke opstanding, maar een lichamelijke. En Hij zegt dat dit op een bepaald uur zal gebeuren. Het onderliggende Griekse woord, dat in de Engelse bron met ‘hour’ en in de HSV met ‘de tijd’ wordt weergegeven, duidt volgens hem niet op een lange periode, maar op een bepaald tijdstip. Het uur komt waarin allen die in hun graven liggen Zijn stem zullen horen.

Is dit nu de eerste of de tweede opstanding waarover Hij spreekt? Spreekt Hij hier over de opstanding van de rechtvaardigen, of spreekt Hij over de opstanding van de goddelozen op dit specifieke uur waarover Hij spreekt? Hij zegt: allemaal. Sommigen zullen opstaan tot een opstanding van leven, anderen tot een opstanding van veroordeling. Jezus kende slechts één opstanding, één tijdstip, één uur waarop iedereen die dood is tegelijkertijd uit het graf zou komen, de goeden en de slechten. Jezus wist niets van één opstanding die in twee afzonderlijke opstandingen verdeeld was, één voor de goeden en één voor de slechten.

Paulus evenmin. In Handelingen 24 staat Paulus voor Felix. Hij probeert zijn opvattingen uit te leggen en duidelijk te maken hoe ongepast het is dat de Joden hem van ketterij beschuldigen, aangezien hij over dit belangrijke onderwerp hetzelfde gelooft als zij. Paulus zegt in Handelingen 24:15:

Ik heb hoop op God — zij zelf verwachten het ook — dat er een opstanding van de doden zal zijn van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen.

HANDELINGEN 24:15

Bedoelt hij de rechtvaardigen of de goddelozen?

Er is een opstanding van de doden. De rechtvaardigen en de onrechtvaardigen zullen daaraan deelnemen.

11

Opstanding en oordeel op de laatste dag

Je vindt bij Jezus of Paulus, of bij welke apostel dan ook, geen enkele verwijzing naar meer dan één opstanding. In feite zullen de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen op dezelfde dag opstaan. Dit wordt duidelijk geleerd in Johannes 6:39. Jezus zei:

En dit is de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren laat gaan, maar het doe opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:39

Vers 40:

En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:40

Dat zijn de christenen.

Evenzo in vers 44:

Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:44

Dat zijn de christenen die getrokken worden.

En vers 54 van hetzelfde hoofdstuk dan?

Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:54

Het lijkt wel een grijsgedraaide plaat. Hij blijft maar spreken over de mensen die bij Hem horen, die Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken, die eeuwig leven hebben, die door de Vader getrokken worden en tot Hem komen, die de Zoon zien, in Hem geloven en eeuwig leven hebben. Op welke dag zal Hij deze mensen, de gemeente, de rechtvaardigen, opwekken? Op de laatste dag. Maar hoe zit het dan met de duizend jaar die daarop volgen? Er volgen geen duizend jaar op. Het is de laatste dag, de dag waarop geen andere dagen meer volgen. Daarom wordt die de laatste genoemd.

In Johannes 12:48 zei Jezus:

Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.

JOHANNES 12:48

Diezelfde dag is de dag waarop Hij Zijn volk opwekt, de dag die Hij de laatste dag noemde. Wat doet Hij dan ook? Hij oordeelt ook de goddelozen, degenen die Hem verwerpen. Iedereen wordt op dezelfde dag geoordeeld. De rechtvaardigen staan op, de doden staan op. Ze gaan allemaal naar de grote witte troon en staan voor Hem.

12

De schapen en bokken voor de troon

Weet je nog wat Jezus onderwees in de gelijkenis van de schapen en de bokken? Dat staat in Mattheüs 25:31. Hij zei:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.

MATTHEÛS 25:31

Wanneer Jezus terugkomt, op Zijn troon gaat zitten en alle volken voor Zich roept, zullen sommigen uit de graven moeten komen, want velen van hen zijn gestorven. De opstanding vindt plaats. Iedereen staat voor God. Op dat moment scheidt Hij hen van elkaar: de schapen van de bokken. Naarmate het verhaal verdergaat, blijkt duidelijk dat de bokken verloren gaan. De schapen worden behouden. In Mattheüs 25:46 wordt ons gezegd:

En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

MATTHEÛS 25:46

Daar gaan de bokken heen. Maar de rechtvaardigen gaan het duizendjarig rijk binnen, toch? Nee, de rechtvaardigen gaan het eeuwige leven binnen. Geen tussenperiode van duizend jaar, maar een eeuwige toestand.

Wanneer Jezus terugkomt, worden alle mensen voor Hem gebracht, goede en slechte, schapen en bokken. Op dat moment worden ze aan hun eeuwige bestemming toegewezen. Niemand gaat een tijdelijke bestemming van duizend jaar binnen. Jezus weet niets van een duizendjarig rijk. In geen enkel onderwijs van Christus wordt naar een duizendjarig rijk verwezen. In het onderwijs van Paulus, Jakobus of Petrus wordt nergens naar een duizendjarig rijk verwezen.

13

De schepping bevrijd bij de opstanding

Kijk eens wat Paulus over dit onderwerp zegt in Romeinen 8. In vers 18 zei Paulus:

Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

ROMEINEN 8:18

Wanneer? Dat gaat hij ons vertellen.

Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:19

De heerlijkheid die ons te wachten staat, zal zichtbaar worden wanneer geopenbaard wordt wie werkelijk de zonen van God zijn.

Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft,

ROMEINEN 8:20

Dat zouden vermoedelijk de hemel en de aarde zijn.

Dat gebeurde kennelijk bij de zondeval. De zondeval bracht de vloek over de schepping, en de schepping is hier tegen haar eigen wil aan onderworpen. Vers 21 zegt:

in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:21

De schepping zal worden bevrijd van de slavernij van het verderf die bij de zondeval kwam, de vloek. Wat we in Openbaring 22:3 over het Nieuwe Jeruzalem en de nieuwe hemel en aarde lezen, is dat er in de nieuwe hemel en nieuwe aarde geen vloek meer is. De vloek is verdwenen. Daar spreekt Paulus over. De vloek die aan de wereld werd opgelegd, zal van de wereld worden weggenomen. De schepping zal uit deze toestand worden bevrijd. Hij spreekt over de nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Dan zegt hij in vers 22:

Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe.

ROMEINEN 8:22

Waarnaar?

En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

ROMEINEN 8:23

Dat is de opstanding. Op dat moment zal de schepping worden bevrijd van de slavernij van het verval. Dan komen de nieuwe hemel en nieuwe aarde en wordt de vloek opgeheven: wanneer wij worden opgewekt. Wanneer is dat? Wanneer Jezus terugkomt.

14

De wederkomst volgt op de duizend jaar

De theologie van Paulus, Petrus en Jezus is dat er een laatste dag is. Op die dag zullen de doden opstaan. Allen zullen geoordeeld worden. Ze zullen aan hun eeuwige bestemming worden toegewezen. De hemel en de aarde zullen verdwijnen. Er zal een

nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn. Dat is alles waarover we aan het einde van Openbaring 20 lezen, niet aan het begin.

Als we de passages in de Schrift nemen die niet in symbolische taal geschreven zijn, krijgen we dit eschatologische beeld. Er is een oordeelsdag. Het is de dag des Heeren. Het is de dag van Christus, de dag van God, zoals Petrus hem noemt. Het is de laatste dag, zoals Jezus hem noemt. Het is de dag waarop de rechtvaardigen zullen opstaan. Ook de goddelozen zullen opstaan en geoordeeld worden. De aarde zal vergaan. De hemelen zullen door vuur vergaan. Er zullen nieuwe hemelen en een nieuwe aarde zijn.

Al die dingen die aan het einde van Openbaring 20 gebeuren, vinden volgens het getuigenis van de rest van de Bijbel buiten Openbaring plaats wanneer Jezus terugkomt. Openbaring spreekt niet tegen wat Petrus, Paulus, Jezus en zelfs Johannes elders uiteenzetten, en introduceert ook geen nieuwe eschatologie die daarmee in strijd is. Het vertelt hetzelfde verhaal in symbolische taal. Maar we kunnen zien dat de wederkomst van Christus niet aan het begin van de duizend jaar plaatsvindt, maar aan het einde. Dat betekent dat we óf een amillennialistisch standpunt óf een postmillennialistisch standpunt hebben. Bedenk dat er volgens de postmillennialistische opvatting, zelfs vanuit het punt waar wij nu staan, nog een toekomstige tijd is om naar uit te zien. In die tijd zal de wereld gedurende een lange periode gekerstend zijn. Aan het einde van die tijd zal Jezus komen. De postmillennialistische opvatting plaatst de komst van Christus dus aan het einde van de duizend jaar. Dat is daarvoor natuurlijk het juiste moment, zoals we hebben gezien.

Maar de amillennialistische opvatting doet hetzelfde op een andere manier. De amillennialistische opvatting beschouwt de duizend jaar niet als duizend jaar van werkelijke vrede op aarde doordat de wereld gekerstend is, die eindigen met de wederkomst van Christus. De duizend jaar zijn veeleer de hele gemeentetijd, met inbegrip van het deel waarin wij leven. Zowel de amillennialistische als de postmillennialistische opvatting hebben dus dit gemeen: beide geloven dat het zogenaamde duizendjarig rijk zal eindigen wanneer Jezus terugkomt. Het verschil is dat de amillennialist de duizend jaar ziet als een voorstelling van de hele gemeentetijd. Voor de postmillennialist stellen ze alleen de omstandigheden voor die gedurende een

lange periode aan het einde van de gemeentetijd zullen heersen, maar niettemin binnen de gemeentetijd. Beide plaatsen de komst van Christus dus aan het einde van de totale periode.

15

Het symbolisch binden van satan

Laten we nu teruggaan en kijken naar wat er in de eerste acht verzen gebeurde, want ook dit zal Bijbels uitgelegd moeten worden. Als deze hele periode eindigt met de komst van Christus, dan kijken we óf naar een toekomstig duizendjarig rijk vóór de komst van Christus, wat de postmillennialisten verwachten, óf we kijken gewoon naar de gemeentetijd. We zullen natuurlijk moeten uitleggen wat die eerste opstanding is, want die lijkt wel degelijk te wijzen op meer dan één opstanding. Toch maakt elke andere passage in de Bijbel die over de opstanding spreekt er één gebeurtenis van. Wat bedoelt Johannes hier dan wanneer hij spreekt over de eerste opstanding in tegenstelling tot de tweede? Dat kan zonder veel moeite beantwoord worden.

In de eerste drie verzen zag hij het volgende:

En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en bond hem voor duizend jaar, en wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen zouden zijn. En daarna moet hij een korte tijd worden losgelaten.

OPENBARING 20:1-3

We zien dus dat de duivel gebonden wordt.

Dit alles is zeer symbolisch. Veel mensen vatten het niet werkelijk symbolisch op. Premillennialisten denken dat het min of meer letterlijk is. Ze geven misschien toe dat je de duivel niet werkelijk met een letterlijke ketting kunt binden, maar misschien is er

een geestelijke ketting of zoiets, want de duivel is een geest. Trouwens, hij is ook niet letterlijk een draak. Hij is geen draak, maar een geestelijk wezen. Hij is geen mythisch dier of reptiel. Hij wordt in dit hoofdstuk zowel een draak als een slang genoemd, en geen van beide is letterlijk.

We worden dus nu al weggeleid van een strikt letterlijke zienswijze. We hebben een geestelijk wezen dat als een reptiel wordt afgebeeld, en we hebben iets wat hem bindt en als een ketting wordt beschreven. Maar het kan niet zoiets zijn als wat wij ons bij een ketting voorstellen. Het moet een andere soort binding voorstellen. Dan is er die put zonder bodem, de abussos, de afgrond. Die zou letterlijk kunnen zijn, al zou hij ook figuurlijk kunnen zijn. In elk geval heeft hij een deksel, een slot en een zegel. Hij is grondig afgesloten. Het beeld hier is dat van volledige gevangenschap waaruit de duivel niet kan uitbreken, totdat iemand van buitenaf hem eruit laat. Dat gebeurt in vers 7.

Maar waar gaat dit over? Allereerst moet het symbolische karakter erkend worden. We hebben al enkele aspecten ervan aangewezen die symbolisch zijn. Ik geloof dat het geheel symbolisch is. Waarom zou je zeggen dat een deel ervan symbolisch is en de rest niet? Waar ga je de grens trekken?

16

Duizend jaar als symbolische tijdsduur

De duizend jaar is volgens mij symbolisch. Waarvan? Gewoon van een lange periode. Psalm 90:4 zegt tegen God:

Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren,
wanneer die voorbijgegaan is, of als een wake in de nacht.

PSALMEN 90:4

De psalmist stelt duizend jaar niet één op één gelijk aan één dag. Hij zegt dat duizend jaar als gisteren is, of zelfs als een nachtwake. Dat is drie uur. Met andere woorden, hij probeert niet een of andere gelijkstelling te maken. Hij probeert te zeggen dat wat voor

ons een buitengewoon lange tijd is, zoals duizend jaar, voor God in werkelijkheid maar een heel korte tijd is. Het is als gisteren, of als slechts een paar uur.

Petrus herhaalt dat in 2 Petrus 3, waar hij zegt:

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

2 PETRUS 3:8

en daarmee maakt hij hetzelfde punt als de psalm, in vergelijkbare bewoordingen. Dat staat in 2 Petrus 3:8. Duizend jaar betekent dus eenvoudigweg een lange tijd, in tegenstelling tot een kortere tijd: een dag, een nachtwake, of wat dan ook. Duizend is niet letterlijk. Het betekent eenvoudigweg een lange tijd van onbepaalde duur. Dat stemt overeen met de manier waarop duizend doorgaans in de Bijbel wordt gebruikt. Wanneer we lezen dat God het verbond houdt tot in duizend generaties, hoeven we niet te denken dat het getal duizend letterlijk bedoeld is. Wanneer er staat dat God het vee op duizend heuvels bezit, hoeft dat niet letterlijk duizend te zijn, geen statistisch getal. Wanneer de psalmist zegt:

Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid.

PSALMEN 84:11

dan wordt duizend in deze passages opnieuw consequent gebruikt als aanduiding van een onbepaald groot aantal. En dat staat in Bijbelboeken die niet zo symbolisch zijn als het boek Openbaring. Als het in die boeken niet letterlijk wordt gebruikt, dan zou het buitengewoon slechte hermeneutiek zijn om er een letterlijke betekenis aan op te leggen wanneer het in het boek Openbaring voorkomt.

Duizend jaar betekent gewoon een lange tijd. Het is niet bij benadering of exact; het is gewoon symbolisch. Voor zover iemand weet, zou het tienduizend jaar kunnen zijn. Het is gewoon een lange tijd. Het is niet nodig die tijd te proberen te schatten door letterlijke berekeningen te maken. Mensen hebben een paar grote fouten gemaakt bij

het berekenen van het tijdstip van de komst van Christus, enzovoort, maar het getal hier letterlijk opvatten is een vergissing. De draak wordt in een bepaalde zin voor een lange periode gebonden. Daarna wordt hij voor een korte periode losgelaten, waarvan de duur net zo onbepaald is als die van de langere periode.

17

De gebonden sterke man

Waarvan wordt hij weerhouden? Hij wordt ervan weerhouden de volken te misleiden. Hij wordt gebonden, zodat hij de volken niet zou misleiden. Wanneer hij in vers 7 en 8 wordt losgelaten, staat er dat hij eropuit trekt om de volken te misleiden. Dat is waar deze duivel mee bezig is: de volken, de heidenen, misleiden. Wanneer hij gebonden is, beperkt dat zijn vermogen om de volken te misleiden.

Ik wil opperen dat dit bij de eerste komst van Christus is gebeurd. Dat zou ik niet hebben gedacht als Jezus het niet Zelf had gezegd, want eigenlijk druist het nogal tegen je intuïtie in. Maar aangezien Jezus het heeft gezegd, kan ik wat Hij hierover zei niet zomaar terzijde schuiven. Hij zei in Mattheüs 12:29:

Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven.

MATTHEÛS 12:29

Overigens zijn alle commentatoren het erover eens dat Hij met de sterke man satan bedoelt. Hij gaat het huis van satan binnen.

Dat is wat Jezus deed en wat Hij uitlegt.

Dit gesprek vond plaats omdat ze zeiden dat Hij demonen uitdreef door Beëlzebub. Hij zegt:

Nee, daar is beslist een betere verklaring voor. Ik drijf demonen uit omdat Ik satans huis leegroof. En je kunt het huis van een sterke man niet binnengaan en zijn spullen roven zonder eerst die sterke man vast te binden.

Wat Jezus zegt, is dat er dingen zijn die je kunt zien en dingen die je niet kunt zien, maar die je zou kunnen afleiden uit wat je wel kunt zien. Wat je kunt zien, is:

Ik ben het huis van een sterke man binnengedrongen, dat van satan, en Ik roof zijn huis leeg zonder dat hij zich kan verzetten. Hij kan Me niet tegenhouden. Ik kan demonen uitdrijven uit wie Ik maar wil, omdat Ik Jezus ben en het huis van die sterke man leegroof.

Hij zegt dat je daar iets uit zou moeten kunnen afleiden, want zoiets kun je niet zomaar doen. Je kunt niet zomaar het huis van een sterke man binnenlopen en met zijn spullen doen wat je wilt, tenzij je hem eerst buiten staat stelt iets te doen. Je moet hem binden. Je moet iets doen waardoor hij je niet meer kan tegenhouden.

Hier wordt het beeld van een binding gebruikt. In de parallelle passage in Lukas is het beeld iets anders. Hij zegt:

Wanneer een sterke gewapende man zijn woning bewaakt, is alles wat hij heeft veilig. Maar als iemand die sterker is dan hij, op hem afkomt en hem overwint, neemt hij hem zijn hele wapenrusting, waarop hij vertrouwde, af en verdeelt zijn buit. Wie met Mij niet is, die is tegen Mij; wie met Mij niet verzamelt, die drijft uiteen.

LUKAS 11:21-23

zei Jezus. Die parallelle passage staat in Lukas 11:21-23. Het is hetzelfde onderwijs, met iets andere beelden. In Mattheüs moet hij de sterke man binden. In Lukas hoeft hij alleen maar de wapenrusting van de man af te nemen. Beide zijn beelden die niet letterlijk zijn, maar ze duiden er allebei op dat als je in het domein van een sterke man je gang wilt gaan, je hem elke mogelijkheid om je tegen te houden moet ontnemen. Zijn wapenrusting afnemen is één manier om dat te zeggen. Hem binden is een andere manier om dat te zeggen. Het is niet letterlijk, maar het is een beeld dat Jezus gebruikt.

18

Satans macht over de volken gebroken

Hij zegt:

Ik heb satan vastgebonden en daarom zien jullie dat Ik zijn huis leegroef. Ik heb zijn wapenrusting afgepakt.

Sommige mensen zeggen: „Hoe kun je nu toch zeggen dat satan tegenwoordig gebonden is?” We zouden ook gewoon kunnen vragen: hoe kon Jezus zeggen dat Hij satan gebonden had? Jezus zei dat satan in Zijn tijd gebonden was, en toch was satan niet letterlijk gebonden. Satan was nog altijd actief. Later nam hij bezit van Judas en anderen. Ook na dit voorval dreef Jezus nog meer demonen uit. De duivel was nog altijd actief in de wereld.

Waarom zei Jezus dan dat hij gebonden was? Hem binden betekent eenvoudigweg iets met betrekking tot één bepaald aspect. Jezus geeft hier een bepaalde leer. Hij zegt dat Hij in staat is het huis van satan te plunderen. Dat betekent dat satan Hem niet kan weerstaan. Satan is van zijn macht beroofd. Hij is buiten staat gesteld om iets te doen. Satan bevindt zich in een toestand die te vergelijken is met die van een man die vastgebonden is terwijl iemand zijn spullen meeneemt. Hij kan geen weerstand bieden. Hij is overweldigd.

Hoewel satan niet letterlijk ergens in een kerker zit met boeien om, ziet Jezus Zijn eigen overwinning op satan als iets wat treffend vergeleken kan worden met het binden van een sterke man. Als het in het onderwijs van Jezus treffend vergeleken kan worden met het binden van een sterke man, waarom zou het dan niet treffend vergeleken kunnen worden met wat Jezus in het visioen van Johannes deed? Waarom zou het vreemd zijn als Johannes hetzelfde zegt als Jezus, maar het weergeeft in een aanschouwelijk visioen? In plaats van te spreken over het binden van een sterke man, spreekt hij dan over een draak, met een ketting, een afgrond, een deksel en dat alles. Het heeft te maken met het dwarsbomen van satans bezigheid om de volken te misleiden. Hij is gebonden, zodat hij de volken niet meer kan misleiden zoals voorheen.

Wat weten we over satans bezigheden voordat Jezus kwam? Alle volken lagen in zijn macht. Ze hadden geen enkele goddelijke openbaring ontvangen. Ze bevonden zich allemaal in het duister. Ze aanbaden allemaal demonen. De meesten van hen offerden hun eigen kinderen aan demonen. De wereld verkeerde in duisternis. Het enige volk dat enig licht had, was Israël, en zelfs zij bezweken vaak. Maar buiten Israël was er duisternis. Satan had een onbetwist monopolie op de volken. Hij had hen volkomen misleid door middel van valse godsdiensten.

Wat gebeurde er toen Jezus kwam? Hij zei tegen Zijn discipelen:

We gaan de grenzen van Israël achter ons laten. Ik wil dat jullie naar alle volken gaan en daar discipelen maken, want alle macht in de hemel en op aarde is nu van Mij en dat moeten ze weten. Ze moeten onder Mijn gezag komen. Ga erheen en leer ze zich te houden aan alles wat Ik jullie heb opgedragen, want Ik ben de Heer over alles. Ga naar de volken en maak hen tot discipelen.

Met andere woorden, Jezus stuurde Zijn leger eropuit om het gebied binnen te vallen waar satan nooit eerder was uitgedaagd. Natuurlijk moet je de beeldspraak van Openbaring niet in een of andere volstrekt letterlijke zin opvatten. Misschien doe jij dat wel, maar ik niet. Ik denk niet dat dat juist is. Wat er wordt gezegd, is dat satan gehinderd is op dezelfde manier als een sterke man die gebonden is. Satan kan geen weerstand bieden. Satan kan de gemeente er niet van weerhouden de waarheid te brengen. Satan kan niet langer een monopolie op de volken hebben en hen misleiden.

De waarheid wordt nu al tweeduizend jaar naar de volken gebracht en satan kan haar niet tegenhouden. Satan kan haar niet met succes weerstaan. Wat zijn vermogen om weerstand te bieden betreft, had hij net zo goed met een ketting om in een afgrond kunnen zitten. Het is hetzelfde soort beeldspraak dat Jezus gebruikte. Als Jezus die kon gebruiken, dan kon Johannes die ook gebruiken. Of we zouden kunnen zeggen dat de Heilige Geest, Die hem deze visioenen gaf, die kon gebruiken.

19

Christus ontwapende de duivel

Daarom wordt elders in de Schrift gezegd dat het binden van satan iets is wat Jezus bij Zijn eerste komst heeft gedaan. In Kolossenzen 2:15 zegt Paulus dat Christus de overheden en machten ontwapend heeft. Dat zijn de demonische machten, de machten van satan. Christus heeft hen ontwapend. Denk aan het wegnemen van de wapenrusting waarop de sterke man vertrouwde en aan het plunderen van zijn huis. Dat is wat Jezus heeft gedaan. Hij ontwapende de overheden en machten,

Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

KOLOSSENZEN 2:15

Sommige handschriften zeggen „in Hem”, maar het verwijst naar wat Jezus tot stand bracht toen Hij hier de eerste keer was. Hij ontwapende de demonische wereld. Hij nam de wapenrusting weg waarop de sterke man vertrouwde, en sindsdien plundert Hij diens huis door het evangelie, door de gemeente.

In Hebreëen 2:14 staat:

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had — dat is de duivel — teniet te doen,

HEBREEËN 2:14

Dat wil zeggen: Hij werd een mens. Hij kreeg deel aan vlees en bloed en werd mens, zodat Hij door de dood — dat wil zeggen, de dood van Christus, Zijn kruisiging — door de dood hem teniet zou kunnen doen die de macht over de dood had, dat is de duivel.

Jezus deed de duivel door Zijn dood teniet. Wat betekent het Griekse werkwoord dat de HSV hier met „teniet te doen” en de Engelse bron met „destroy” weergeeft? Er zijn in het Grieks verschillende woorden met die betekenis, en die betekenissen niet allemaal hetzelfde. Het woord hier is *katargeō*. Als je het in een lexicon opzoekt, kan *katargeō*

betekenen: tot werkeloosheid terugbrengen. De letterlijke vertaling zou zijn dat Jezus door Zijn dood hem die de macht over de dood had, dat is de duivel, tot werkeloosheid terugbracht.

Dit is beeldspraak die lijkt op vastbinden. Als je iemand vastbindt, maak je hem toch onwerkzaam? Met andere woorden, door Zijn dood heeft Jezus de activiteiten van satan in zeer grote mate teruggedrongen, maar niet al zijn activiteiten. Satan zit niet letterlijk ergens in een put, met een ketting. Dat is figuurlijk. Hij is nog steeds druk bezig in de wereld en doet veel dingen. Hij misleidt zelfs degenen die zich laten misleiden. Maar hij heeft geen monopolie over de volken. Hij kan de volken niet meer massaal misleiden, omdat Christus de volken op grote schaal met de waarheid bereikt en verlicht. De volken kiezen de kant van Christus, omdat ze het licht zien. Er staat, met betrekking tot de bediening van Christus:

het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land en de schaduw van de dood, is een licht opgegaan.

MATTHEÛS 4:16

Het binden van satan vertelt ons in Openbaring 20 eenvoudigweg over een opmerkelijke verandering die heeft plaatsgevonden doordat Christus hierheen is gekomen.

20

De martelaren leven en regeren

Hoe zit het met de duizend jaar zelf in Openbaring 20:4-6?

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

OPENBARING 20:4-6

Het gaat om mensen die geen compromis hadden gesloten met het beest, enzovoort. Aan het eind daarvan staat:

Ze leefden en regeerden duizend jaar.

Veel vertalingen geven de laatste regel van vers 4 zo weer:

Ze kwamen weer tot leven en regeerden duizend jaar lang samen met Christus.

Het Griekse woord in de specifieke tijdsvorm die hier met 'lived' is vertaald, is óf een constatieve aoristus óf een ingressieve aoristus. Je weet niet wat die woorden betekenen, en ik weet zelf nauwelijks wat ze betekenen, maar ik heb dit wel bestudeerd, omdat de vertalingen van elkaar verschillen. De ingressieve en de constatieve aoristus hebben een enigszins verschillende betekenis, hoewel ze er

hetzelfde uitzien. De Griekse aoristus ziet er hetzelfde uit, maar de strekking ervan verschilt van geval tot geval. Het woord hier, *ezēsan*, *meen ik*, is de aoristusvorm van *leven*. Het kan worden vertaald met ‘lived’, zoals hier gebeurt, in de betekenis dat ze voortleefden, dat ze bleven leven. Dat is de constatieve aoristus. Als hij constatief is, betekent het dat ze voortdurend leven, dat ze voortleven. Hetzelfde woord in de aoristus, dezelfde vorm, kan als een ingressieve aoristus worden vertaald. Dan zou het ‘came to life’ betekenen: ze begonnen te leven. In het Grieks zou het woord niet anders zijn om een van die twee dingen te zeggen. Het is óf ‘ze leefden voortdurend voort’ óf ‘ze kwamen tot leven’.

Veel nieuwe vertalingen, vooral die welke door premillennialisten zijn vertaald, vertalen het als:

Ze kwamen weer tot leven en regeerden duizend jaar lang, en suggereren daarmee natuurlijk een opstanding. De rechtvaardigen worden bij de komst van Christus opgewekt. Als je zegt dat ze tot leven kwamen en duizend jaar regeerden, plaats je de duizend jaar na de wederkomst van Christus, nadat deze mensen uit de dood opstaan. ‘They came to life’ suggereert een opstanding. De premillennialistische versies, en dat zijn de meeste moderne vertalingen, vertalen het dus als ‘They came to life’. De King James en de New King James zijn door amillennialisten vertaald en daarom vertaalden zij het met ‘lived’.

21

Leefden zij of kwamen zij tot leven?

De vraag is: welke weergave is juist? Ditzelfde woord in precies dezelfde tijdsvorm komt nog twee keer voor in Openbaring. Ik kan de plaatsen nu niet meteen noemen, maar een ervan verwijst naar Christus en zegt dat Hij stierf en leefde. Het kan worden vertaald als: ‘Hij stierf en kwam tot leven’, waarmee over Zijn opstanding wordt gesproken. Of er kan staan: ‘Hij stierf en toch leeft Hij vandaag nog steeds, hoewel Hij stierf.’ In dat geval, waar het over Christus gaat, klinkt het alsof er over de opstanding wordt gesproken. Hij stierf en vervolgens *ezēsan*: Hij leefde óf kwam tot leven. ‘Kwam tot leven’ klinkt in dat geval als een betere vertaling.

De andere keer gaat het echter over het beest. Er staat dat hij een dodelijke wond aan zijn kop had, maar hij ezēsan. Hij had een dodelijke wond aan zijn kop, maar hij kwam tot leven, of hij had een dodelijke wond aan zijn kop, maar hij bleef leven. In dit geval bleef hij natuurlijk leven. Het beest is nooit gestorven. Hij had zeven koppen. Een daarvan was dodelijk verwond. De andere zes waren nog in goede gezondheid. Hij liep een ernstige wond op, maar hij stierf niet. Hij liep een wond aan zijn kop op, maar hij bleef leven.

Ezēsan lijkt dus in het ene geval, wanneer het over Christus gaat, over Zijn opstanding te spreken. In het geval van het beest lijkt hetzelfde woord erover te spreken dat hij eenvoudigweg bleef leven. Dat betekent dat het in dit derde geval, in Openbaring 20, op beide manieren vertaald zou kunnen worden. Dit is de derde keer dat dit woord voorkomt. In een van de eerdere gevallen wordt het op de ene manier gebruikt en in het andere geval op de andere manier. Daardoor kan het allebei. Is het hier 'lived' of 'came to life'?

Als je premillennialist bent, dan werkt 'came to life' min of meer. Als je geen premillennialist bent, zou je kunnen zeggen dat ze voortleefden. Dit zijn mensen die gestorven zijn. Er staat dat ze omwille van Christus als martelaren zijn gestorven. Ze waren onthoofd, maar hij zag dat ze voortleefden. Zeker niet op aarde. Hij zag hun zielen. Dit was niet op aarde. Als dit werkelijk de opstanding was, zou hij hun zielen niet zien. Hij zou hun opgestane lichamen zien. Daarom is het vreemd om over leven in de hemel te spreken door te zeggen dat ze tot leven kwamen en duizend jaar met Hem regeerden, terwijl hij in werkelijkheid hun zielen ziet. Zonder lichaam zijn is dan 'tot leven komen'.

22

Voortleven en regeren met Christus

Ze leefden al voordat ze stierven. Wie in Jezus gelooft, heeft eeuwig leven en zal niet in de veroordeling komen. Hij is al overgegaan uit de dood in het leven. Ze leefden dus al voordat ze stierven, en ze bleven leven nadat ze gestorven waren. Met andere woorden, hun dood maakte geen einde aan hun leven.

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

OPENBARING 20:4

Ze regeerden duizend jaar lang met Christus, en ze bleven leven.

Het woord 'regeerden' staat ook in dezelfde aoristus en kan eveneens ingressief of constatief zijn. Maar hoe zou het klinken als er stond: 'Ze kwamen tot leven en begonnen duizend jaar lang te regeren'? Of wat dacht je van: 'Ze leefden en regeerden duizend jaar lang'? Het lijkt erop dat dit een voortdurend leven en regeren beschrijft, niet alleen het begin van het leven en regeren. Dit gebeurt duizend jaar lang. De duizend jaar betekent het hele gemeentetijdperk. Zij die in Christus sterven, blijven gedurende de rest van het gemeentetijdperk leven, gedurende de hele periode van duizend jaar.

Met alle anderen die sterven, gebeurt dat niet. Er staat:

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding.

OPENBARING 20:5

Dus wanneer christenen sterven, blijven ze leven. Wanneer niet-christenen sterven, doen zij dat niet, en zij zullen pas weer leven aan het einde van de tijd, wanneer de opstanding plaatsvindt. Dat wordt ons in vers 5 verteld.

Er staat:

23

De betekenis van de eerste opstanding

Dit is de eerste opstanding, en hier ligt volgens mij het allersterkste argument van de premillennialisten. Het klinkt alsof dit suggereert dat er twee opstandingen zijn: deze en die aan het einde van de duizend jaar. Deze gaat duidelijk over mensen die behouden zijn, dus moet dit de opstanding van de rechtvaardigen zijn, terwijl die aan het einde dan alleen de opstanding van de verlorenen moet zijn. We hebben dus twee opstandingen, met daartussen een duizendjarig rijk. Maar zoals we hebben gezien, kenden Jezus en Paulus geen twee opstandingen, maar slechts één. Daarbij waren zowel de goddelozen als de rechtvaardigen betrokken. Wat kan er dan in vredesnaam bedoeld worden met de eerste opstanding? Overigens is deze passage, Openbaring hoofdstuk 20, vers 5 en 6, misschien wel de enige plaats in de Bijbel die spreekt over een eerste opstanding of enig onderscheid tussen de ene opstanding en de andere. We hoeven dus alleen dit ene vers te verklaren. De rest van de Schrift spreekt altijd over één opstanding die iedereen omvat. Wat kunnen we met deze uitdrukking doen?

Terug naar Johannes. Johannes schreef Openbaring. Hij schreef ook het Evangelie van Johannes. We kunnen hem net zo goed zichzelf laten uitleggen, of liever gezegd, Jezus Zichzelf laten uitleggen in het verslag van Johannes. Denk eraan dat we in Johannes 5,

in vers 28, Jezus' verwijzing naar de lichamelijke opstanding aan het einde van de tijd zagen. Hij zei:

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.

JOHANNES 5:28-29

Dat is de lichamelijke opstanding. Hij zei:

Het moment komt.

Dat is iets toekomstigs dat gaat gebeuren.

Maar kijk naar vers 25. Jezus zegt:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De tijd komt en is nu dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie hem horen, zullen leven.

JOHANNES 5:25

We zagen in vers 28:

Het moment komt, maar hier in vers 25:

Het moment komt en is nu al aangebroken.

Dat betekent dat deze uitspraak in zekere zin toekomstig is en in zekere zin nu al waar is. Wat is nu al waar en zal ook in de toekomst waar zijn? Dode mensen horen de stem van de Zoon van God en leven.

24

Geestelijke en lichamelijke opstanding

We hoeven niet te raden wat het toekomstige deel is, het uur dat komt. Hij vertelt ons dat in duidelijke bewoordingen in vers 28. Het uur komt waarin zij die in de graven zijn, dode lichamen in de graven, tevoorschijn zullen komen. Ze zullen de stem van de Zoon des mensen horen:

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.

JOHANNES 5:28-29

Dat is de opstanding.

Maar in welke zin horen dode mensen nu de stem van de Zoon van God en leven ze? Ook dat beantwoordt Hij in vers 24:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

JOHANNES 5:24

— tegenwoordige tijd, op dit moment —

Maar kijk:

Hij is van de dood overgegaan naar het leven.

Dit is bij sommige mensen al gebeurd. Bij wie? Bij de mensen die in Hem geloven. Zij zijn natuurlijk geestelijk uit de dood overgegaan in het leven.

Het uur komt waarin hun lichamen uit de dood zullen overgaan in het leven. Hun lichamen zullen uit de graven komen en leven. Maar ondertussen gaan zij geestelijk uit de dood over in het leven. Met andere woorden, ze worden wedergeboren. Volgens het Evangelie van Johannes is de eerste opstanding het moment waarop je wedergeboren wordt. De tweede is wat er aan het einde van het tijdperk gebeurt: de lichamelijke opstanding van iedereen.

Wanneer Johannes in Openbaring 20 over de eerste opstanding spreekt, heeft hij het over degenen die wedergeboren zijn. Wedergeboren worden is de eerste opstanding. Het gemeentetijdperk, de duizend jaar, is de tijd waarin mensen wedergeboren worden, en dat is een geestelijke opstanding. De lichamelijke opstanding zal pas plaatsvinden wanneer Jezus aan het einde van deze periode terugkomt, en de mensen die niet behouden zijn, zullen tot die tijd niet opnieuw leven. Dan zullen zij uit hun graven komen. Maar wij blijven leven, zelfs nadat we sterven, en wij regeren met Christus. Zowel de doden als de levenden in Christus zijn gedurende deze duizend jaar levend en regeren met Hem.

Hij zegt in vers 6:

Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

OPENBARING 20:6

Over de tweede dood is ons nog niets verteld, maar in hoofdstuk 20, vers 14, wordt ons verteld dat de poel van vuur de tweede dood is. Je hebt dus twee doden en twee opstandingen. De ene dood is natuurlijk de lichamelijke dood. De andere is de tweede dood, en we weten niet wat de aard daarvan is. Misschien zouden we die de geestelijke dood kunnen noemen. Ik weet het niet. Maar het is niet de natuurlijke dood. Het is een andere dood. De natuurlijke dood is de eerste dood. De poel van vuur is de tweede dood.

We hebben twee doden. Er zijn ook twee opstandingen. De ene is de lichamelijke, natuurlijke opstanding. De andere is een ander soort opstanding. Zoals de tweede dood een ander soort dood is dan de natuurlijke dood, zo is de eerste opstanding een ander soort opstanding dan de lichamelijke opstanding. Er zijn er twee: een lichamelijke en een geestelijke. Johannes heeft dat duidelijk gemaakt in Johannes 5. Eigenlijk heeft Jezus dat duidelijk gemaakt in Zijn onderwijs.

We hebben dus satan, die tijdens het huidige tijdperk gebonden is wat betreft bepaalde activiteiten waarmee hij de volken misleidt — niet volledig. De bewoording is extreem. Het klinkt alsof hij opgesloten en volkomen uitgeschakeld is, en helemaal niet actief is. Maar we moeten oppassen dat we de visioenen in Openbaring niet al te letterlijk nemen. De gedachte is hier dezelfde als in het onderwijs van Jezus en Paulus in de brief aan de Hebreeënen over wat Jezus tegen satan tot stand heeft gebracht toen Hij hier voor de eerste keer was.

25

Satans korte tijd van vrijheid

Maar dan in vers 7:

En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten.

OPENBARING 20:7

Dan krijgen we natuurlijk de gebeurtenissen die verband houden met de wederkomst van Christus.

Die korte tijd aan het einde is, neem ik aan, nog niet begonnen. Ik geloof dat dit waarschijnlijk iets toekomstigs is. We zagen in hoofdstuk 11 een soortgelijke tweedeling tussen enerzijds het overgrote deel van het tijdperk van de gemeente en anderzijds een korte tijd aan het einde, wanneer de gemeente verslagen lijkt te worden, of in elk geval niet langer in de aanval is. We zagen dat in hoofdstuk 11, waar de twee getuigen, die de gemeente vertegenwoordigen, een lange periode van

bediening hadden, gevolgd door een heel korte periode waarin ze uitgeschakeld waren. Drie jaar bediening en drieënhalve dag dood, dat was het beeld dat daar werd gebruikt.

Het beeld is hier hetzelfde. Deze keer is de langere periode geen drieënhalf jaar, maar wordt die vergeleken met duizend jaar. De kortere periode is geen drieënhalve dag, maar een niet nader aangeduide tijdsduur. Beide visioenen, hoofdstuk 11 en hoofdstuk 20, geven ons dezelfde eschatologie. Het tijdperk van de gemeente wordt voor het grootste deel gekenmerkt door de gemeente die naar de volken toe trekt, het evangelie naar de volken brengt en het vermogen van de duivel om de volken te misleiden aan banden legt door hun de waarheid en het licht te brengen. Blijkbaar zal die situatie aan het einde korte tijd worden omgekeerd. Aan die korte periode aan het einde zal door de komst van Christus een einde worden gemaakt.

26

De wereldwijde belegering van de gemeente

De symboliek is te sterk om heel specifiek te kunnen zeggen hoe dit eruit zal zien. Maar we kunnen zeggen dat hij wordt losgelaten in die zin dat hij vroeger vrij was om de volken te misleiden. Het klinkt alsof de duivel, nadat het evangelie aan de volken is verkondigd, nog één laatste kans zal krijgen om te proberen te misleiden wie hij maar kan. De gemeente zal misschien vervolgd worden, misschien ondergronds worden gedreven. Het beeld is dat de geliefde stad belegerd wordt.

Dit vindt niet op één plaats plaats. De gemeente is wereldwijd. Dit is daarom een wereldwijde belegering van de gemeente, misschien politiek, misschien een of andere wereldwijde beperking van de activiteiten van de gemeente. Natuurlijk zijn er door de hele geschiedenis heen plaatselijke en landelijke vervolgingen van de gemeente geweest. Maar er is nooit een tijd geweest waarin de hele wereldwijde gemeente belegerd werd door een duivel die opnieuw vrij rondgaat, met veel van dezelfde vrijheden die hij had voordat Jezus kwam.

Grote massa's uit de volken worden symbolisch Gog en Magog genoemd, als herinnering aan Ezechiël 38 en 39. Ze zullen tegen de geliefde stad optrekken. De geliefde stad in Openbaring is de gemeente. Als we daar nog niet van overtuigd zijn, zullen we dat zien in de beschrijving van de geliefde stad in het volgende hoofdstuk. Het is de gemeente die door de volken van de wereld belegerd wordt.

Hoe dit er in werkelijke gebeurtenissen uit zal zien, weet ik niet, maar het is misschien niet ver weg. Het kan een zware vervolging van de gemeente inhouden, waarbij de gemeente ondergronds wordt gedreven, zodat ze bovengronds geen zichtbaar getuigenis heeft, omdat ze in feite vecht voor haar leven, voor haar voortbestaan. Dit is in sommige landen gebeurd. Het is nog nooit met de hele gemeente gebeurd, en het klinkt alsof dat is wat hier beschreven wordt.

27

De duur van de laatste verdrukking

Het kan zijn dat we moeten verwachten dat satan, misschien tijdens ons leven, misschien later, ergens in de toekomst aan het einde van de duizend jaar, om zo te zeggen, opnieuw de kans krijgt om ernstige schade aan te richten en de gemeente op ingrijpende wijze te bedreigen. God heeft altijd gewild dat Zijn volk beproevingen ondergaat, omdat datgene waarvoor we worden opgeleid zo schitterend is. De verantwoordelijkheden die we zullen hebben wanneer we met Christus regeren, stellen zulke hoge eisen aan onze trouw en ons karakter, dat we in dit leven aan zware beproevingen worden onderworpen. Blijkbaar zal één daarvan de hele laatste generatie van de gemeente op de proef stellen.

Een korte tijd — hoelang is een korte tijd? Ik wou dat ik het wist. Toen ik voor het eerst amillennialist werd, geloofde ik nog in een toekomstige verdrukking van zeven jaar. Mijn opvatting was dat die grote verdrukking van zeven jaar deze korte tijd zou zijn waarin de duivel weer wordt losgelaten, of op zijn minst de periode waarin de antichrist regeert. Ik geloof niet langer dat de Bijbel iets zegt over een grote verdrukking van zeven jaar, maar dat betekent niet dat er niet een of andere vorm van verdrukking of moeilijkheden zal zijn.

Wat mij betreft is dit niet de verdrukking waarover Jezus in Mattheüs 24 sprak, en ook niet die waarover Openbaring in hoofdstuk 7, vers 14 spreekt. Toch is het een verdrukking. Paulus zei tegen de Thessalonicenzen in hoofdstuk 3 van 1 Thessalonicenzen:

Toen wij bij u waren, zeiden wij u immers van tevoren dat wij verdrukt zouden worden, zoals ook gebeurd is — en u weet het.

1 THESSALONICENZEN 3:4

Jezus zei in Johannes, hoofdstuk 16, vers 33:

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

JOHANNES 16:33

En die zullen we dus ook hebben.

Natuurlijk heeft de gemeente in de loop van haar geschiedenis op bepaalde plaatsen verdrukking ondergaan. Jij en ik niet, nog niet, maar de gemeente zal die ondergaan. Dat lijkt te zijn wat hier wordt beschreven. Hoelang zal het duren? We mogen hopen dat het heel, heel kort zal zijn, maar dat wordt ons niet verteld. Deze voorspelling is wat de tijdsduur betreft net zo onbepaald als die van de duizend jaar. Ik zou graag denken dat het maar een paar weken of maanden zou duren. Het lijkt waarschijnlijker dat het een paar jaar zou duren, maar het zou ook heel lang kunnen duren.

28

Is satan al losgelaten?

Ik had een vriend die baptistenpredikant was, een oude man die amillennialist was. Ik wist niet dat hij dat was, omdat ik niet wist wat amillennialisme was, maar hij zei altijd: 'Ik denk dat satan is losgelaten.' Ik wist niet helemaal zeker hoe dit binnen zijn eschatologie paste, omdat ik alleen de bedelingenleer kende. Maar sinds ik

amillennialist ben geworden, besef ik: ‘O, ik weet waar hij het over heeft: de korte tijd aan het einde.’ Hij dacht dat die nu aan de gang was, en hij dacht dat die vroeg of halverwege de negentiende eeuw was begonnen.

Zijn bewijs was dat er vóór het midden van de negentiende eeuw helemaal geen technologie bestond, behalve eenvoudige dierlijke kracht, menselijke spierkracht, windkracht en waterkracht. Als de mens werk wilde verrichten, had hij in feite zijn eigen spieren, de spieren van zijn dieren, of een manier waarop hij de wind of stromend water kon benutten. Daarmee kon hij wat werk verrichten. Maar in de negentiende eeuw kregen we stoomkracht, en daarna ging de ontwikkeling snel. Nu hebben we verbrandingsmotoren; vervolgens kregen we straalmotoren, vliegmachines, atoomenergie en al dat soort dingen.

Het is alsof na zesduizend jaar waarin de mens niets anders had dan dierlijke kracht en zijn eigen spierkracht — voor de mensheid veranderde er in dit opzicht zesduizend jaar lang niets — honderdvijftig jaar geleden ineens alles veranderde, en wel in een razend tempo. Nu kunnen we naar de maan gaan en de wereld rondvliegen. Ze zeggen dat we met de nieuwe straalvliegtuigen in één uur van New York naar Engeland zullen kunnen vliegen. Wat zijn de dingen snel veranderd!

Mijn vriend heette Fred Bopp en is inmiddels overleden. Hij dacht dat dit allemaal gebeurde omdat satan was losgelaten, en dat deze technologie satans manier was om te proberen de mensheid tot haar uiteindelijke zelfvernietiging te brengen. Het is een interessante theorie.

Maar toen ik zijn theorie hoorde, dacht ik: ‘Er gebeurde halverwege de negentiende eeuw nog iets anders.’ De kerk begon overspoeld te worden door allerlei sekten. De mormonen, Jehova’s getuigen en Christian Science kwamen halverwege de negentiende eeuw allemaal op. Dat gold ook voor het communisme en het marxisme. En voor het freudianisme. De evolutietheorie kwam in die tijd op. En interessant genoeg gold dat ook voor de bedelingenleer.

Het punt is dat er in deze periode ineens, als paardenbloemen in een weiland, veel filosofieën opkwamen die een misleiding vormden voor de christelijke wereld, voor de kerk, en die nooit eerder de overhand hadden gehad. Dus dacht ik: ‘Deze man zou weleens iets op het spoor kunnen zijn.’ Ik weet het niet. Ik weet het niet zeker. Ik neig

ertoe te denken van niet, maar ik ben ook geneigd de mogelijkheid te overwegen dat het wel zo is. Honderdvijftig jaar is een korte tijd vergeleken met duizend of tweeduizend jaar. De korte tijd zou dus langer kunnen zijn dan een paar jaar.

Aan de andere kant geloof ik dat die periode vooral wordt gekenmerkt door gebeurtenissen die voor de gemeente veel zwaarder zijn dan alles wat we tot nu toe hebben meegemaakt, want de gemeente trekt er nog steeds op uit en bereikt volken met het Evangelie. In China, Korea en veel delen van Afrika en Zuid-Amerika keren miljoenen mensen zich tot Christus. Daarom denk ik dat satan waarschijnlijk nog steeds gebonden is in de zin waarin Openbaring 20 daarover spreekt. Ik geloof dat de belegering van de geliefde stad moet duiden op omstandigheden die beperkender zijn voor de gemeente dan de omstandigheden waarin we ons nu bevinden.

Wanneer dat gebeurt, ziet het ernaar uit dat het een zware tijd zal worden, maar niet voorgoed, want de gemeente wordt nooit werkelijk overwonnen. Het lijkt er wel op, maar:

En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen.

OPENBARING 20:9

Paulus zegt:

Het is immers rechtvaardig van God verdrukking te vergelden aan hen die u verdrukken, en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlamvend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

2 THESSALONICENZEN 1:6-8

Dat is, geloof ik, de verklaring van Openbaring 20 vanuit de rest van de Schrift. En dat is wat we nodig hebben als we ook maar iets in Openbaring willen begrijpen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Openbaring 20:1-9
- Openbaring 20:10
- Openbaring 20:11-15
- Openbaring 12:5
- Openbaring 16:19
- 2 Thessalonicenzen 2:8
- Openbaring 21:1
- 2 Thessalonicenzen 1:6
- 2 Petrus 3:10
- Johannes 5:28
- Handelingen 24:15
- Johannes 6:39
- Johannes 6:40
- Johannes 6:44
- Johannes 6:54
- Johannes 12:48
- Mattheüs 25:31
- Mattheüs 25:46
- Romeinen 8:18
- Romeinen 8:19
- Romeinen 8:20
- Romeinen 8:21
- Romeinen 8:22
- Romeinen 8:23
- Openbaring 20:1-3
- Psalmen 90:4
- 2 Petrus 3:8

- Psalmen 84:11
- Mattheüs 12:29
- Lukas 11:21-23
- Kolossenzen 2:15
- Hebreeën 2:14
- Mattheüs 4:16
- Openbaring 20:4-6
- Openbaring 20:4
- Openbaring 20:5
- Johannes 5:28-29
- Johannes 5:25
- Johannes 5:24
- Openbaring 20:6
- Openbaring 20:7
- 1 Thessalonicenzen 3:4
- Johannes 16:33
- Openbaring 20:9
- 2 Thessalonicenzen 1:6-8

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.